

Zaaknummer : CBHO 2019/001
Rechter(s) : mrs. Borman, Hoogvliet en Van Diepenbeek
Datum uitspraak : 6 juni 2019
Partijen : appellante en het CBE van de Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden : beoordeling
eindbeoordeling
leerdoelen
ontwikkelpunten
portfolio
remediëring
Artikelen : WHW: artikel 7.66, tweede lid
Awb: artikel 8:4, derde lid, aanhef en onder b
Regels en Richtlijnen Examencommissie: artikel 8.1
Regels en Richtlijnen Examencommissie: artikel 8.1.7
Regels en Richtlijnen Examencommissie: artikel 8.3
Uitspraak : gegrond
Hoofdoverwegingen :

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam (hierna: het CBE), verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 12 mei 2018 heeft een examiner het door appellante gevolgde coschap Interne Geneeskunde met een 5 beoordeeld.

Bij beslissing van 17 mei 2018 heeft de examencommissie bepaald dat appellante het gehele coschap over moet doen.

Bij beslissing van 22 november 2018 heeft het CBE het door appellante tegen de twee voormelde beslissingen ingestelde administratief beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante beroep ingesteld.

Het CBE heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 2 mei 2019, waar appellante, en het CBE, vertegenwoordigd door mr. N. van den Brink, secretaris van het CBE, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. De examiner heeft appellante op 12 mei 2018 voor medische deskundigheid een 5 en voor professioneel gedrag een 6 gegeven. Als eindcijfer heeft appellante een 5 gekregen. Op het beoordelingsformulier heeft de examiner het volgende vermeld:

“Sterke punten: [naam] is beleefd naar collega’s en patiënten.

Ontwikkelpunten: gedurende het co-schap bleek het kennisniveau zwak en met name het klinisch redeneren onder verwacht niveau. Overzicht, verbanden leggen, interpretatie van anamnese, lich. onderzoek en diagnostiek is onvoldoende. Daarbij is er tijdens het coschap wel verbetering geweest maar onvoldoende. Er zijn onvoldoende KPB’s en patiëntverslagen gemaakt (5 in totaal). De patiëntpresentatie was voldoende. T.a.v. professioneel gedrag hebben we gezien dat [naam] aandacht heeft voor patiënt en diens omstandigheden, maar onvoldoende functioneert als academicus. Ze heeft moeite met goede verslaglegging zoals een ontslagbrief. Ook de competentie organisator is zwak. We missen hier een stuk proactieve houding en initiatief.”

2.2. De examencommissie heeft in de beslissing van 17 mei 2018 vermeld dat de examinator heeft geadviseerd dat appellante het gehele coschap moet overdoen. Dit advies heeft de examencommissie overgenomen. In de poging tot een minnelijke schikking te komen, heeft de examencommissie aangeboden dat appellante de duur van het coschap kan verkorten van acht naar vier tot zes weken.

2.3. Het CBE heeft zich op het standpunt gesteld dat de beoordeling van het coschap voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen. Bij de eerste tussenbeoordeling is appellante erop gewezen dat haar niveau onvoldoende is en dat er verbeter- en ontwikkelpunten zijn. Bij de tweede tussenbeoordeling is aan appellante feedback gegeven en is een leerplan opgesteld. Hieruit mocht appellante volgens het CBE niet afleiden dat de eindbeoordeling van het coschap voldoende zou zijn.

2.4. Appellante betoogt dat de beoordeling van het coschap niet zorgvuldig tot stand is gekomen. Zij voert aan dat artikel 8.1.7 van de Regels en richtlijnen examencommissie Geneeskunde Masteropleiding Geneeskunde Curius+ (hierna: de Regels en richtlijnen) is geschonden, omdat de eindbeoordeling is opgesteld op basis van e-mails en evaluaties in plaats van haar portfolio. Appellante wijst op ingevulde beoordelingsformulieren in haar portfolio, waarbij aan haar voor werkzaamheden tijdens het co-schap voldoende zijn gegeven. Verder stelt appellante dat de e-mails en evaluaties waarop volgens haar de eindbeoordeling is gebaseerd, niet aan haar kenbaar zijn gemaakt. Bij de tussenbeoordelingen is bovendien niet vermeld dat zij onvoldoende zou functioneren.

2.5. Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:4, derde lid, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing. Deze bepalingen staan eraan in de weg dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van een college van beroep voor de examens een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een beslissing die als zodanig van bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat het College slechts kan onderzoeken of het CBE terecht de vaststelling van het cijfer in stand heeft gelaten omdat bij de beoordeling is voldaan aan de voorschriften van procedurele aard die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld.

2.6. Artikel 8.1, zevende lid, van de Regels en richtlijnen luidt:

“De examinator stelt tijdens het eindbeoordelingsgesprek de eindbeoordeling van het coschap vast aan de hand van het portfolio van de betreffende student en zijn presentatie tijdens het eindbeoordelingsgesprek. De examinator maakt de eindbeoordeling tijdens het eindbeoordelingsgesprek bekend aan de student en licht deze toe.”

Artikel 8.3, voor zover van toepassing, luidt:

“a. de student behaalt voor de eerste keer cijfer 5 op onderdeel Medische deskundigheid:

3. De examinator doet aan de examencommissie een voorstel over de remediëring.

4. De examencommissie neemt kennis van het remediëringvoorstel van de examinator en neemt een besluit over de wijze van de remediëring.”

2.7. Appellante heeft ingevulde beoordelingsformulieren uit haar portfolio overgelegd. Door docenten en supervisors zijn aan appellante de volgende cijfers gegeven:

- 5 april 2018 presentatie: voldaan;
- 6 april 2018 anamnese/statusvoering: een zes en een zeven;
- 13 april 2018 dienstoverdracht: twee vijven en een zes;
- 18 april 2018 brief: vijf zevens;
- 19 april 2018 brief: een zes en twee zevens;
- 24 april 2018 visite: twee zessen, twee zevens en een acht;
- 25 april 2019 patiëntverslag: twee zessen en een zeven;
- 26 april 2019 klinisch referaat: voldaan;
- 6 mei 2018 patiëntverslag: een zes en twee zevens;
- 7 mei 2019 anamnese: twee zevens;
- 9 mei 2019 lichamelijk onderzoek: twee zevens.

Op 17 april 2018 heeft een tussentijdse beoordeling plaatsgevonden. Hierbij zijn geen cijfers toegekend. Wel is op het formulier vermeld dat qua medisch deskundig niveau nog verbetering moet plaatsvinden en dat het onderscheiden van hoofd- en bijzaken nog onvoldoende is. Verder zijn blijkens het formulier met appellante leerdoelen vastgesteld. Eveneens op 17 april 2018 heeft appellante feedback ontvangen op een patiëntverslag, waarbij geen cijfers zijn gegeven. Verder heeft een tweede tussengesprek plaatsgevonden.

Daarvan is geen verslag gemaakt.

2.8. In het verweerschrift wijst het CBE erop dat appellante er bij de eerste tussenbeoordeling op is gewezen dat haar niveau onvoldoende was en er leer- en ontwikkelpunten waren. Deze ontwikkelpunten zijn volgens het CBE essentiële onderdelen van het niveau dat aan het eind van het co-schap bereikt moet zijn. Verder heeft het CBE ter zitting toegelicht dat het voor een co-schap gegeven eindcijfer niet het gemiddelde is van de beoordelingen in het portfolio, omdat het initiatief voor het geven van die beoordelingen bij de student ligt. Voorts worden de ontwikkelpunten van appellante, zoals het beter scheiden van hoofd- en bijzaken, op meer beoordelingsformulieren door docenten als feedback meegegeven.

2.9. Het College constateert dat, zoals het CBE heeft gesteld, de in de tussenbeoordeling vermelde ontwikkelpunten van appellante in latere beoordelingsformulieren als feedback worden vermeld en deze ook in de eindbeoordeling als ontwikkelpunten zijn genoemd. Ook begrijpt het College dat voor de eindbeoordeling niet slechts wordt uitgegaan van het gemiddelde van de bij de beoordelingsformulieren gegeven cijfers, nu die op initiatief van de student worden ingevuld. Appellante heeft echter dertien door docenten en supervisors ingevulde beoordelingsformulieren uit haar portfolio overgelegd, waarvan er bij tien aan haar voldoende zijn toegekend. Slechts op 13 april 2018 zijn aan appellante op een beoordelingsformulier onvoldoendes gegeven en uit het verslag van de tussenbeoordeling van 17 april 2018 blijkt dat de medische deskundigheid van appellante op dat moment nog onvoldoende was. Na deze tussenbeoordeling heeft appellante acht beoordelingsformulieren ontvangen waarbij aan haar voldoende zijn gegeven. Desondanks is bij de eindbeoordeling het door appellante gelopen co-schap als onvoldoende beoordeeld. Ter zitting van het College heeft appellante toegelicht dat zij bij het eindbeoordelingsgesprek geen presentatie heeft gegeven. Verder heeft appellante onweersproken gesteld dat zij e-mails en evaluaties waarop volgens haar de onvoldoende eindbeoordeling is gebaseerd niet heeft gekregen. Ook uit het door de examiner ingevulde eindbeoordelingsformulier blijkt niet waarop hij zijn oordeel baseert dat het door appellante gelopen co-schap ondanks de formulieren in haar portfolio met een onvoldoende moet worden beoordeeld. Niet inzichtelijk is of dit oordeel van de examiner is gebaseerd op zijn eigen waarnemingen gedurende het co-schap of bijvoorbeeld op terugkoppeling van waarnemingen van andere docenten en supervisors die appellante tijdens het co-schap hebben begeleid. Evenmin is inzichtelijk op welke momenten en in welke situaties die waarnemingen hebben plaatsgehad. Gelet hierop is het College, mede in het licht van de voldoende beoordelingen in het portfolio van appellante, van oordeel dat het CBE ten onrechte niet heeft onderkend dat de beslissing van 12 mei 2018 om aan appellante een onvoldoende toe te kennen onvoldoende is gemotiveerd. Het betoog slaagt.

2.10. Het beroep is gegrond. De beslissing van het CBE van 22 november 2018 dient te worden vernietigd. Het College ziet aanleiding om zelf in de zaak te voorzien en zal het door appellante bij het CBE ingestelde beroep gegrond verklaren, de beslissingen van de examiner van 12 mei 2018 en van de examencommissie van 17 mei 2018 vernietigen en bepalen dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beslissing van 22 november 2018. De examencommissie en de examiner dienen nieuwe beslissingen te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

2.11. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen, is niet gebleken.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt de beslissing van het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam van 22 november 2018, kenmerk AC 1807 24459;
- III. verklaart het bij het college van beroep voor de examens ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt de beslissing van de examiner van 12 mei 2018;
- V. vernietigt de beslissing van de examencommissie geneeskunde van 17 mei 2018, kenmerk EC/MK;
- VI. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beslissing van 22 november 2018;
- VII. gelast dat het college van beroep voor de examens van de Universiteit van Amsterdam het door appellante betaalde griffierecht van € 47,00 aan haar vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.J. Borman, voorzitter, en mr. G.M.H. Hoogvliet en
mr. W.D.M. van Diepenbeek, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.E. Noordhoek, als secretaris.